

Competència i Competitivitat

Renúncia a FOMENT DEL TREBALL

amb el President de la *Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia*

"Més mercat i més competència és millor per a la societat i això ajudarà a vèncer la desconfiança dels ciutadans cap a les institucions"

El passat 5 de febrer tingué lloc una jornada econòmica on en el decurs de la mateixa el president de la CNMC (*Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia*), José Maria Marín Quemada ens alertava de la necessitat d'una major transparència, del paper de les institucions i d'evitar l'excés regulatori que perjudica una economia competitiva.

Caldria començar per dir, que no tots els mercats són iguals i, per descomptat, el mercat agroalimentari presenta nombroses casuístiques. L'Institut Agrícola expressà algunes de les inquietuds dels empresaris en relació a una normativa que encara li queda molt per recórrer.

Ens cal una millor definició del que s'entén per "mercat rellevant". La norma no ho especifica i això genera disfuncions a l'hora de definir si un operador del mercat té una posició de domini o no, i si les seves pràctiques comercials afecten a la competència.

Dos supòsits són especialment clars:

- L'existència de **mercats paral·lels** de productes de la primera transformació o de subproductes amb una incidència rellevant en la formació del preu de la matèria primera agroalimentària. A tall d'exemple podríem citar productes com la llet en pols, la biomassa o el vi base amb incidència sobre els preus de la llet fresca, la fusta o el vi.
- La creació de "**mercats captius**" on l'accés d'operadors (i per tant de major competència) està limitat per normativa. A tall d'exemple tenim les Denominacions d'Origen, les Indicacions Geogràfiques, o diversos segells de qualitat com el de l'Agricultura Ecològica.

Cal posar el punt de mira en els operadors que fomenten la **destrucció del valor de la cadena alimentària** acotant la venda a pèrdues i les pràctiques deslleials que provoquen que el valor que es genera al llarg de la cadena alimentària esdevingui negatiu.

Tradicionalment l'escandall del producte es feia en la direcció del productor fins al consumidor final de manera que cada operador indefectiblement havia d'afegir el seu marge comercial. De uns anys cap ací, l'escandall es fa des de la distribució (que decideix que i a quin preu vol vendre) cap al productor. Això que inicialment va semblar favorable ja que implicà un augment de la competitivitat a partir de la concentració empresarial -primer en el sector industrial i després en el sector productor- s'ha acabat convertit en un eina de destrucció del teixit productiu i empresarial quan per mantenir un determinat nivell de preus, s'aconsegueix a base de liquidar els actius de les empreses que desapareixen o tenint que recórrer l'endeutament.

Aquesta estratègia pot destruir els esforços per la millora de la qualitat i productes, i abocar-nos a un futur incert amb un nombre menor d'operadors.

Finalment cal donar una major transparència a la presa de decisions i mecanismes de mercat que operen a les llotges i mercats. La inoperativitat dels mateixos no ha de servir per amagar dèficits de competència real o situacions de posició dominant que calgui corregir. Les regles en aquest punt han d'estar clares per a tothom, amb informació puntual i publicitat de les actes i acords. Per a que un mercat o una llotja siguin d'utilitat s'han d'establir volums mínims en les operacions i el nombre d'operadors.

Ara el Ministeri d'Agricultura ha decidit desenvolupar la llei de mesures per millorar el funcionament de la cadena alimentària, i ha desenvolupat el règim de controls de l'Agència de Informació i Controls Alimentaris, així com el funcionament de l'Observatori i el Codi de Bones Pràctiques. Esperem que contribueixin a un millor funcionament del sector i a corregir desequilibris com els explicats i per als que, avui per avui, les normes de la competència no han sabut donar la resposta que es necessita.